

тичали като слѣпи подиръ главатаритѣ си, превзими много земи и разширявали османското царство. Чудно нѣщо! Българитѣ подѣ своитѣ царе и господари се карали и не желаели да се биятъ, а потурчени и поведени отъ турски офицери, ставали смѣли, храбри и непобедими.

Българскиятъ народъ страдалъ и отъ друго нѣщо. Турцитѣ били многоженици. Тѣ заграбвали често хубавицитѣ моми и невѣсти българки и си-

Еничарски голѣмци

ломъ ги закарвали въ кѣшитѣ си да имъ бждатъ жени.

Едни отъ хубавитѣ българки бивали потурчвани и обръщани въ туркини (ханѣмки), други пъкъ стояли въ харемитѣ на турцитѣ, но си изповѣдвали явно или тайно християнската вѣра. Често въ стаята на такива жени се намѣрвали кръстчета, иконки и на стената голѣмо кандило. Горкитѣ! Тѣ стоели денемъ и ноцемъ затворени въ конацитѣ на беюветѣ, гледали презъ прозорцитѣ какъ минаватъ по пѣтя роднинитѣ и родителитѣ имъ, проливали горчиви сълзи, но не можали да излѣзатъ отъ своитѣ затвори.